

Drie Zussen van Meeuw:

Scène uit *Drie Zussen van Meeuw*. Foto: Liam Kuiper

lekker eigenwijs, fris en vol energie

RECENSIE THEATER

Wiggele Wouda

Drie Zusters van Anton Tsjechov (1860-1904), niet te verwarren met café De Drie Gezusters in Groningen, is een klassieker. Trouwens, dat gebouw in Groningen zo langzamerhand ook. En toneelklassiekers zorgen altijd voor volle zalen, maar vaak ook voor veel discussie. Moet je zo'n beroemd toneelstuk in z'n originele staat spelen of mag je er een eigen interpretatie aan geven en bijvoorbeeld de personages minimaliseren tot enkele karakters?

De Leeuwarder jonge theatermakers van Meeuw (ook een naam uit de schaduw van Tsjechov) doen daar niet moeilijk over. Ze spelen *Drie Zusters* uit begin vorige eeuw op een eigen moderne manier. Heel subtiel heet dit stuk bij hen dan ook *Drie Zussen*. Lekker eigenwijs, fris en vol energie.

Want *Drie Zussen* suggereert stiekem ook dat het zussen zijn van verschillende vaders, iets wat in hun versie ook eigentijds en zorgvuldig inclusief tot uiting komt. En tegelijkertijd hebben ze ook maar even brutaal de namen van de zussen omgeturnd tot Zonne, Sterre en Luna in plaats van Olga, Masja en Irina; de drie dochters van de generaal in authentieke versie.

Wat de zussen gemeen hebben is hun stille verlangen om in het ouderlijk huis te zijn, tussen de bomen, de natuur en vooral de herinneringen aan vroeger met veel mensen over de vloer. Daar zijn ze in feite gevormd, daar liggen hun wortels, hun waarden en normen.

Grote stad

Maar ze willen ook naar de grote stad. Daar waar het échte leven zich afspeelt, waar nieuwe interessante contacten zo gelegd zijn en waar je modern kunt discussiëren over allerlei onderwerpen. En met zoveel

mensen over de vloer met zoveel connecties is de kans om daar naartoe te gaan en daar te slagen groot. Althans, dat denken ze.

Maar het dorp is ook een plek waar de verveling om de hoek ligt. Ondanks het feit dat er de Angela Merkel Academy for Leadership is gevestigd (prachtige vondst in plaats van een militaire kazerne) omdat een rijke pief uit het dorp dat interessant vond en er geld in heeft gestoken. Die 'universiteit' zorgt nog wat voor reuring met de vele studenten en hun feesten, maar als men besluit deze academie te verplaatsen naar Zeeland wordt het leven wel erg saai. De drie zussen willen dan ook meer dan ooit weg uit dit dorp, naar de grote stad.

Hechtingsband

Maar ja, die banden met het huis en het verleden, de geschiedenis verbreek je niet zomaar. Zeker niet als de zussen ook nog eens relaties hebben met lieden uit hetzelfde dorp.

.....
Drie Zussen door Meeuw jonge theatermakers.
Gezien: 23 november in De Harmonie. 186 bezoekers. Nog tot 15 februari 2024 te zien in de provincie. Zie www.meeuw-jts.nl

Nog een hechtingsband erbij. Maar als die banden op een 'natuurlijke' manier worden losgemaakt, gaan ze uiteindelijk toch. Ook een handeling die niet volgens Tsjechovs regels is geschreven.

De plezierige speelsheid van de dertien jonge acteurs en de pit die ze tonen, stralen van deze versie af. Mooi om te zien. En het spel is stiekem volgestopt met subtiële humor, kwinkslagen (aanstekelijke rol van de oude huishoudster), dans en verkleedpartijen. Het wezenlijke gefilosofeer in de dialogen - in de oorspronkelijke tekst de pijler van de inhoud - over de zin van het bestaan, komt daardoor wel wat in het geding.

Maar alle acteurs zijn zeker doordrongen van de thematiek - wat is de betekenis van jou hier op aarde? - en dat zie je terug in hun enthousiasme. Ondanks het feit dat sommige teksten niet heel erg goed verstaanbaar waren: enorm genoten van deze *Drie Zussen*.